

1154/201912-06-2019

Obligatie de a face Tribunalul DOLJ

Cod ECLI ECLI:RO:TBDLJ:2019:165.xxxxxx

Dosar nr. XXXXXXXXXXXXXXXX

R O M Â N I A

TRIBUNALUL D____

SECȚIA I CIVILĂ

DECIZIA n r. 1154/2019

Ședința publică de la 12 Iunie 2019

Completul compus din:

PREȘEDINTE D____ F____ S____

Judecător Simo na L____ Mari____

Grefier E____ B____

Pe rol , pronunțarea asupra dezbaterilor care au avut loc în ședința publică de la 22 mai 2019 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la aceeași dată, care face parte integrantă din prezenta decizie, privind judecarea apelului formulat de apelantul reclamant R____ C____, împotriva sentinței civile nr. xxxxx din 28 noiembrie 2016 pronunțată de Judecătoria C____, în dosarul nr. XXXXXXXXXXXXXXXX, în contradictoriu cu intimații pârâți : Ș____ C____, Ș____ T____ și V____ M____, având ca obiect obligație de a face .

Dezbaterile asupra fondului au avut loc în ședința publică de la 22 mai 2019 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la aceeași dată, care face parte integrantă din prezenta decizie, pronunțarea amânându-se succesiv pentru termenul din 30 mai 2019, respectiv termenul din 12 iunie 2019 .

TRIBUNALUL

Asupra apelului civil de față:

Prin sentința civilă nr. xxxxx din 28 noiembrie 2016 pronunțată de Judecătoria Craiova, în dosarul nr. XXXXXXXXXXXXXXXX, a fost respinsă acțiunea formulată de reclamantul R_____ C_____, în contradictoriu cu pârâții Ș erban C_____, Ș erban T_____ și V_____ M_____.

A fost obligat reclamantul la plata către pârâții Ș_____ C_____ a sumei de 240 lei cheltuieli de judecată.

Pentru a se pronunța astfel, instanța a reținut că prin cererea dedusă judecătii, reclamantul R_____ C_____ a solicitat instanței să fie obligați pârâții Ș_____ C_____, Ș_____ T_____ și V_____ M_____ să permită accesul, prin gangul comun, la imobilul proprietatea sa, situat în C_____, _____ (fost _____), Județul D_____, motivată de faptul că este proprietarul suprafeței de 6,30 m din acest gang, iar pârâții îl împiedică fără drept să-și folosească bunul imobil și să-și exercite atributele dreptului de proprietate asupra acestui bun.

Din înscrisurile depuse la dosar, instanța a reținut că, prin procesul-verbal încheiat la data de 26.05.2004, imobilul situat în C_____, _____,53, a fost identificat prin următoarele vecinătăți și dimensiuni: la E-imobil proprietate personală, la V-_____-imobil Unirii, nr.55-RAADPFL, la N-imobil Unirii nr.51, proprietate personală, suprafața construită de 122,89 mp, suprafața utilă- 245,26 mp, suprafața construită desfășurată-343,36 mp, suprafața teren curte-54,70 mp din care 6,30 din gangul de acces comun cu Unirii, nr.51, imobilul fiind compus din 7 camere și 8 dependințe.

Prin dispoziția Primarului Municipiului C_____ nr.xxxxx/24. 11.2006, s-a dispus restituirea în natură către reclamantul R_____ C_____ a imobilului situat în C_____, _____, fost V.I. Lenin, nr.71, jud.D_____, compus din teren în suprafață totală de 177,59 mp(suprafață construită-122,89 mp; suprafață teren curte 54,70 mp) și construcția compusă din 7 camere și 8 dependințe, notificat sub nr.801/N/2001, fiind identificat prin procesul-verbal privind starea de fapt a imobilului încheiat la data de 27.10.2006, parte integrantă a prezentei dispoziții și având în vedere sentința civilă nr.3176, pronunțată de Judecătoria C_____ la data de 05.04.2005, rămasă definitivă și irevocabilă(prin care s-a admis în parte acțiunea formulată de reclamantul R_____ C_____ și s-a constatat nulitatea absolută a contractelor de vânzare-cumpărare nr.5792/2004 privind pe R_____ A_____ și 5796/2004 privind pe Romanțov D_____).

Prin Ordinul Prefectului nr.129/16.07.2002, numiților Ș_____ G_____ și Ș_____ D_____ li s-a atribuit în proprietate privată terenul în suprafață de 100 mp situat în C_____, _____, jud.D_____, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.8363/1975.

Prin sentința civilă nr.xxxxx/23.06.2010, pronunțată de Judecătoria C_____ în dosarul nr.XXXXXXXXXXXXXX, sentință rămasă irevocabilă, instanța a admis acțiunea precizată formulată de reclamantii Ș_____ G_____ și Ș_____ D_____, în contradictoriu cu pârâții

Mun.C _____ prin Primar, s-a constatat dreptul de proprietate al reclamantilor asupra suprafeței de 14 mp teren, situat în C _____, _____, jud. D ____, ce face parte integrantă din suprafața totală de 114 mp, situată în C _____, _____, jud. D ____ (pe suprafața de 100 mp teren reclamantii fiind proprietari conform Ord. Prefect. D ____ nr. 129/16.07.2002), conform raportului de expertiză realizat în cauză de expert D _____ V _____, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, prin uzucapiune.

Raportul de expertiză întocmit în dosarul nr. XXXXXXXXXXXXXXX și planul de situație anexă, concluzionează că suprafața de teren de 114 mp a fost determinată conform poligonului delimitat de punctele: 1, 2, 3, 023, 022, 021, 05, 020, 6 și 1 cu următoarele elemente geometrice și vecinătăți: latura de Nord- 16,25 m (1,2) –domeniul public; Est- 6,80 m (2,3)-R _____ C _____ M ____; Sud- 15,02 m (6, 07, 020, 05, 0, 44, 023, 3)-R _____ C _____ M ____; Vest- 7,71 m (1, 02, 6)-Calea Unirii.

Analizând conținutul raportului de expertiză și planul de situație anexă antemenționate, s-a constatat că suprafața de teren de 114 mp pe care instanța a luat-o în considerare la pronunțarea hotărârii a fost determinată conform poligonului delimitat de punctele: 1, 2, 3, 023, 022, 021, 05, 020, 6 și 1, poligon în care este inclus integral și gangul de acces prin care reclamantul solicită să i se permită accesul de către pârâți.

La data de 16.11.2011 între numiții Ș _____ G _____ și Ș _____ T _____ pe de o parte și numiții Ș _____ C _____ și Ș _____ T _____-pârâții din prezenta cauză pe de altă parte a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare aut. sub nr.3929/1 6.11.2011 de BNP D ____ E ____, având ca obiect imobilul situat în C _____, Calea Unirii, nr.27, fost nr.51, jud.D ____, compus din teren indiviz în suprafață de 72 mp din suprafața totală de 114 și construcția compusă din beci, din parter cu componența menționată în contract și din etaj cu componența indicată în contract.

Conform certificatului de moștenitor nr.190/27.11.2014, emis de N ____ Public Z ____ A _____ P ____ numitul Ș _____ G _____ a decedat la data de 01.09.2014, de pe urma acestuia rămânând în masa succesorală printre alte bunuri și cota de 1/2 din imobilul situat în C _____, Calea Unirii, nr.27, fost nr.51, jud.D ____, compus din suprafața indiviză de teren de 42 mp, respectiv cota de 7/19 din terenul intravilan, în suprafață totală de 114 mp și spațiu comercial cu suprafața utilă de 31,58 mp, cealaltă cotă de 1/2 reprezentând cota de bun comun a soției supraviețuitoare Ș _____ D _____, iar ca moștenitori legali pârâții Ș _____ C _____ și V _____ M ____.

La data de 27.11.2014, între numita Ș _____ D _____ și pârâții Ș _____ C _____ și V _____ M ____ a fost încheiat actul de partaj voluntar aut. sub nr.2495/27.11.2014, de N ____ Public Z ____ A _____ P ____ prin care pârâtei V _____ M ____ i-a revenit imobilul situat în C _____, Calea Unirii, nr.27, fost nr.51, jud.D ____, compus din suprafața indiviză de teren de 42 mp, respectiv cota de 7/19 din terenul intravilan, în suprafață totală de 114 mp și spațiu comercial cu suprafața utilă de 31,58 mp.

Prin autorizația de construire nr.1180/28.09.2015, eliberată de P ____ ăria Municipiului C _____, pârâții Ș _____ C _____ și Ș _____ T _____ au fost autorizați să execute la imobilul din C _____, Calea Unirii, nr.27, jud.D ____ lucrări de construire pentru delimitare limită de proprietate cu grătar metalic, lucrarea fiind recepționată la data de 18.04.2016, conform procesului-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr.xxxxx/18.04.2016.

Instanța a reținut astfel că, atât reclamantul R _____ C _____ cât și pârâții Ș _____ C _____, Ș _____ T _____ și V _____ M ____ au exhibat un titlu de proprietate cu privire la gangul de

acces în litigiu, reclamantul în ceea ce privește suprafața de 6,30 m în baza Dispoziției Primarului Municipiului C _____ nr.xxxxx/24.11.2006 și a procesului-verbal din data de 26.05.2004 și pârâții cu privire la întreaga suprafață de teren reprezentând gang de acces în baza în baza Ordinului Prefectului nr.129/16.07.2002, sentinței civile nr.xxxxx/23.06.2010, pronunțată de Judecătoria C _____ în dosarul nr.XXXXXXXXXXXXXXXXXX, a contractului de vânzare-cumpărare aut. sub nr.3929/16.11.2011 de BNP D ___ E ___, a certificatului de moștenitor nr.190/27.11.2014 și a actului de partaj voluntar aut. sub nr.2495/27.11.2014, de N ___ Public Z ___ A _____ P ___, astfel încât aspectele invocate de reclamant prin acțiune pot fi valorificate într-un alt cadru procesual în care se vor opune titlurile de proprietate ale ambelor părți stabilindu-se care dintre acestea este preferențial.

Față de considerentele menționate anterior, instanța a respins acțiunea.

În temeiul art.453, alin.1 N.c.pr.civ. instanța a obligat reclamantul la plata către pârâtul Ș _____ C _____ la plata sumei de 240 lei cheltuieli de judecată reprezentând onorariu avocat potrivit chitanței depuse la dosar.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel reclamantul Ro șca C _____, criticând-o pentru netemeinicie și nelegalitate.

Solicită admiterea apelului, schimbarea în tot a hotărârii apelate în sensul admiterii cererii de chemare în judecată, cu cheltuieli de judecată.

Arată că un proces civil finalizat prin hotărârea care dezleagă fondul, cu garanțiile date de art. 6.1 din Convenția Europeană privind Drepturile Omului, include printre altele dreptul părților de a fi în mod real "ascultate", adică în mod corect examinate de către instanța sesizată. Altfel spus, această implică mai ales în sarcina instanței obligația de a proceda la un examen efectiv, real și consistent al mijloacelor, argumentelor și elementelor de proba ale părților, cel puțin pentru a le aprecia relevanța în determinarea situației de fapt (a se vedea hot. CEDO din 28.04.2005 în cauza Albina c. României și hot. CEDO din 15.03.2007 în cauza G _____ c. României).

Exigența de motivare impune prezentarea coerentă și efectivă a examenului critic al magistratului de natură să susțină rezultatul deliberării, dar și concordanța argumentelor cu aspectele deduse în judecata de către parte.

Apelanții arată că, deși instanța a pronunțat o soluție care reprezintă fondul cauzei, hotărârea nu îndeplinește exigența de a fi motivată, nicio apărare a acestuia nu este analizată (încălcându-se în acest fel și principiul disponibilității) și cuprinde aspecte ce nu au fost puse în discuția părților (încălcându-se și principiul contradictorialității).

Potrivit art. 9 alin. 2 din C.p.civ. „obiectul și limitele procesului sunt stabile și cererile și apărăerile părților și art. 14 alin. 5 din C.p.civ. , instanța este obligată, în orice proces, să supună discuției părților toate cererile, excepțiile și impreviziunile de fapt sau de drept invocate”. Considerentele hotărârii judecătorești, conform art. 425 alin. 1 lit. b din civ., conțin, pe lângă arătarea obiectului cererii, a susținerilor pe scurt ale părților, și expunerea situației de fapt reținute de instanța pe baza probe lor administrate, motivele de fapt și de drept pe care se în temeiază soluția, arătându-se atât motivele pentru care s-au admis, cât și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților.

De asemenea, trebuie subliniate și prevederile art. 22 din C.p.civ., care menționează modalitățile prin care se manifestă rolul instanței în aflarea adevărului.

Astfel, alin. 2 arată că „Judecătorul are îndatorirea să stăruie, prin mijloacele legale, pentru a preveni orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale. În acest scop, cu privire la situația de fapt și motivarea în drept pe care părțile le invocă, judecătorul este în drept să le ceară să prezinte explicații, oral sau în scris, să pună în dezbateră orice împrejurări de fapt sau de drept, chiar dacă nu sunt menționate în cerere sau în întâmpinare, să dispună administrarea probelor pe care le consideră necesare, precum și alte prevăzute de lege, chiar dacă părțile se împotrivesc”, iar alin. 4 „judecătorul dă sau restabilește calificarea juridică a actelor și faptelor judecătorești, chiar dacă părțile le-au dat o altă denumire. În acest caz judecătorul este obligat să pună în discuția părților calificarea juridică”.

Apelantul arată că prima instanță nu a pus în discuția părților o „nouă calificare” a acțiunii, nu a solicitat lămuriri sau explicații din partea părților cu privire la cauza suspusă judecătorești, parații nu au invocat în apărarea lor niciun argument care să conducă către o astfel de soluție și în mod greșit a respins cererea, cu motivația că „aspectele pot fi valorificate într-un alt cadru procesual...”, fără însă să arăte care sunt motivele/argumentele pentru care este respinsă cererea de chemare în judecată (asa cum a fost ea motivată în fapt și în drept).

Așadar, prin indicarea în considerentele hotărârii atacate a căilor pe care ar trebui să o urmeze apelantul pentru valorificarea dreptului său, instanța de judecată încalcă nu numai dispozițiile art. 425 alin. 1 lit. b din C.p.civ. („motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază soluția, arătându-se atât motivele pentru care s-au admis, cât și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților”), dat și principiul rolului instanței în aflarea adevărului consacrat de art. 22 din C.p.civ.

Chiar dacă s-ar considera că există totuși o „motivare” a soluției pronunțate de instanță („aspectele invocate de reclamant prin acțiune pot fi valorificate într-un alt cadru procesual”), această motivare este sumară și nu corespunde exigențelor dispozițiilor art. 425 C.p.civ. pentru că lipsa de consistență a acesteia poate face imposibilă realizarea controlului judiciar; totodată, omisiunea instanței de a verifica atât apărările reclamantului, cât și referirile instanței la un cu totul alt temei de drept, echivalează în fapt cu lipsa analizei cauzei și, în esență, nesoluționarea acesteia într-un procedeu real și efectiv, acela de confruntare a afirmațiilor părților cu actele cauzei.

O altă critică se referă la faptul că instanța de fond trebuia să analizeze și nu a analizat respectarea dispozițiilor art. 647 alin. 1 C.p.civ. care arată că „fiecare coproprietar poate exercita folosința bunului comun, cu condiția să respecte destinația acestuia și să permită exercitarea folosinței de către ceilalți coproprietari”.

Astfel, prin de chemare în judecată a solicitat instanței de judecată obligarea paraților să permită apelantului accesul, prin gangul comun, la imobilul proprietatea sa, situat în C _____, _____ (fost _____), Județul D _____.

Apelantul arată că este proprietar al imobilului sus menționat conform Dispoziției Primarului Municipiului C _____ nr. xxxxx/24.11.2006 și Procesului verbal privind starea de fapt a imobilului, ce face parte integrantă din respectiva dispoziție, acte de proprietate din care rezulta

ca din cei 54,70 mp, cât reprezintă suprafața curții, 6,30 mp sunt din „gangul de acces comun cu Unirii 51”.

Pârâții au învederat că prin Ordinul Prefectului nr. 129/16.07.2002, numiților Ș erban G _____ și Ș erban D _____ (autorii lor) li s- a atribui în proprietate privată suprafața de teren de 100 mp situat în C _____, _____, jud. D _____, avându -se în vedere contractul de vânzare-cumpărare nr. 8363/1975.

Arată că prin Sentința civilă nr. xxxxx/23.06.2010 pronunțată de Judecătoria C _____ în dosarul nr. XXXXXXXXXXXXXXX s-a dispus, în contradictoriu cu Municipiul C _____ prin Primar, admiterea cererii numiților Ș erban G _____ și S _____ D _____ (autorii lor) și, în consecință, constatarea dreptului de proprietate al acestora asupra suprafeței de teren de 14 mp situat în C _____, _____, jud. D _____, respectiv gangul de acces.

Apreciază că din toate probele administrate în cauză reiese fără niciun dubiu că acest gang de acces a fost și este singurul acces la imobilele învecinate și că asupra lor părțile au un drept de proprietate comună. Acest gang a fost folosit în comun de către proprietarii celor două imobile învecinate, respectându-se dreptul fiecăruia de a-l folosi potrivit destinației (acces la imobile) și fără să existe „pretenții” de exclusivitate asupra lui.

Arată că încă de la momentul edificării construcțiilor apelantului și intimatilor, accesul dinspre calea publică, respectiv _____ mobile se face printr-un gang, iar această cale de acces este _____ de vânzare din 24.11.1948 care arată că accesul la imobilul proprietate a apelantului „este prevăzută prin gangul caselor și este comună cu imobilul” situat la nord de imobilul acestuia (adică cel al intimatilor).

Acest aspect a fost recunoscut de pârâți prin răspunsurile la interogatoriu (a se vedea, de exemplu, răspunsul la întrebările nr. 1, 3, 4), aspect susținut și de declarațiile martorilor.

Gangul a fost folosit în comun, intimatii cunoșteau de existența acestui drept de proprietate al apelantului și cu privire la acest bun și nu au negat niciodată acest drept (inclusiv prin nepromovarea unei acțiuni în contradictoriu cu apelantul).

Dacă pârâții ar fi folosit în mod exclusiv gangul sau nu ar fi știut de existența dreptului de proprietate al reclamantului asupra acestui gang, „ar fi permis folosirea” acestuia de către acesta până în 2015 când l-au blocat.

Apelantul arată că cele sus menționate (susținute de probatoriul efectuat în cauză) fac dovada scopului folosirii acelui gang, respectiv folosința în comun de proprietarii celor două imobile învecinate.

În al doilea rând, deși suprafața de teren atribuită (și menționată și în actul din 1975) prin Ordinul Prefectului este de 100 mp, pârâții inițiază o acțiune pentru uzucaparea terenului de 14 mp, suprafața de teren în care sunt incluși și cei 6,30 mp atribuiți apelantului prin Dispoziția Primarului.

Astfel, după 5 ani de la emiterea Dispoziției Primarului (care nu a fost contestată și astfel își produce pe deplin toate efectele juridice), pârâții au invocat uzucapiunea și pentru această suprafața de teren, însă în contradictoriu cu Municipiul C _____ prin Primar care nu era titular al dreptului de proprietate asupra acestei suprafețe de teren, iar instanța de judecată a admis această cerere prin sentința civilă nr. xxxxx/2010.

Așadar, aceasta constatare a producerii efectului achizitiv dobândește forța juridică pentru că este făcută de o instanță de judecată, dar această forță juridică reprezintă autoritate de lucru judecat doar față de părțile procesului, pentru terți are doar o semnificație probatorie și față de apelant, hotărârea nu este opozabilă, el nefiind parte în această cauză.

În ceea ce privește valoarea probatorie, aceea de prezumție relativă de proprietate, ea este răsturnată în cauză, apelantul, prin actele de proprietate invocate demonstrând că realitatea juridică este alta decât cea reținută prin sentința invocată de părți sau, altfel spus, autorii lor nu ar fi putut dobândi dreptul de proprietate asupra gangului, în întregime, deoarece titularul acestui drept nu era persoana chemată în judecată în acel litigiu (Primăria C____), ci reclamantul.

Menționăm că o condiție esențială pentru a opera uzucapiunea este posesia utilă și neviciată. Posesia trebuie să fie, așadar, continuă, neîntreruptă, netulburată, publică și sub nume de proprietar (art. 1847 Vechiul Cod civil).

Apelantul arată că atât el, cât și părții (inclusiv autorii părților) au folosit în comun acest gang (a se observa în acest sens răspunsurile la interogatorii), el fiind cel care asigură intrarea în aceste imobile învecinate de peste 40 de ani, contrar celor susținute prin întâmpinare, astfel că în ceea ce privește situația bunurilor asupra cărora există un drept de proprietate comun, posesia coproprietarilor are un caracter echivoc, neputând fundamenta dobândirea dreptului de proprietate prin uzucapiune.

Scopul acestei cereri de chemare în judecată este cel al respectării dreptului de proprietate al apelantului, aspect neanalizat de către instanța de judecată.

Prerogativele care formează conținutul juridic al dreptului de proprietate, în general, sunt posesia, folosința și dispoziția.

În cauza de față, gangul este proprietate comună. Atributul folosinței, care intră în conținutul juridic al dreptului de proprietate comună, constă în dreptul coproprietarului de a utiliza bunul comun ca un adevărat proprietar, iar folosința nu trebuie să ducă atingere drepturilor egale și reciproce ale celorlalți coproprietari.

Dispozițiile art. 647 alin. 1 C.p.civ. arată că „fiecare coproprietar poate exercita folosința bunului comun, cu condiția să respecte destinația acestuia și să permită exercitarea folosinței de către ceilalți proprietari”.

Apelantul arată că acest gang de acces a fost folosit și de către părți, fără ca reclamantul, în exercitarea dreptului său de proprietate, să îi împiedice în vreun fel, din dorința de a păstra raporturi de bună vecinătate.

Părții, în schimb, prin faptele proprii, au blocat această cale de acces comună și susțin că, întrucât, ca urmare a blocării, accesul spre imobilul proprietatea apelantului urmează să se facă pe terenul proprietatea lor, li se încalcă dreptul de proprietate.

Legiuitorul este cel care poate fixa limitele exercitării dreptului de proprietate.

Singurul argument invocat de părți în cauză este faptul că au uzucapat terenul reprezentat de gangul de acces, sentința civilă nr. 1/2010 propunându-se de Judecătoria C____ fără însă ca apelantul, în calitate de proprietar al unei părți din acest teren, să fie parte în această cauză,

hotărârea nu este opozabilă apelantului, refuzul de a permite accesul pe gangul comun la proprietatea apelantului nu constituie o limitare legală care să permită părților restricționarea exercițiului dreptului de proprietate al acestuia.

Modificările efectuate asupra gangului comun de către părți, prin amplasarea gardului care împiedică accesul liber și la intrarea apelantului în propriul imobil, constituie un veritabil abuz de drept (Curtea de Apel Cluj, Secția civilă, de muncă și asigurări sociale, pentru minori și familie, Decizia nr. 355/R/2009 din 19 februarie 2009).

Apelantul pretinde folosința bunului (gangului comun), în respectarea calității de coproprietar. Această folosință îi este recunoscută ca titular al dreptului de proprietate, ceea ce înseamnă că are dreptul de a utiliza imobilul ce formează obiectul dreptului în materialitatea sa, direct și nemijlocit. Cu toate acestea, instanța de fond a reținut că apelantul, în calitate de coproprietar al imobilului în cauză, ar trebui alese cel cadrul procesual în care titlurile de proprietate ale părților se vor compara.

În drept, apelul este întemeiat pe dispozițiile art. 466 și urm. din C.proc.civ.

Intimații-pârți Ș _____ C _____, Ș _____ T _____ și V _____ M _____ au formulat întâmpinare, în care solicită respingerea apelului, ca nefondat și menținerea ca legală și temeinică a sentinței apelate.

În ce privește primul motiv de apel, apreciază că interpretările pe care apelantul le dă dispozițiilor legale citate sunt incompatibile cu litera și spiritul textelor legale. Astfel, art. 9 alin. 2 C.p.c. invocat de apelant, având conținutul „obiectul și limitele procesului sunt stabilite prin cererile și apărările părților” este un text care se subsumează principiului disponibilității.

Potrivit acestui principiu, reclamantul este cel care fixează cadrul procesual. Apelantul este nemulțumit că la fond instanța nu s-a transformat în apărător al său și în mod greșit afirmă că rolul judecătorului în aflarea adevărului ar fi în opinia sa ca judecătorul să se substituie reclamantului. Potrivit art. 22 alin. 2 pe care-l invocă apelantul, judecătorul nu este ținut să creeze un alt cadru procesual, altul decât cel invocat de reclamant. La instanța de fond reclamantul a arătat că obiectul cererii sale este clarificat și de altfel asupra obiectului cererii de chemare în judecată nu au existat dubii și nici în apel reclamantul nu susține că ar fi investit instanța cu privire la alt obiect sau alte limite. Toate probele solicitate i-au fost admise deoarece toate au fost considerate utile în soluționarea cauzei prin raportare la cererea reclamantului.

Critica apelantului este fără finalitate cât timp se mulțumește chiar și în calea de atac numai să critice fără să arate în concret vreo altă calificare a cererii sale susceptibilă a face obiectul discuțiilor la fond.

Este neîntemeiată critica din apel potrivit căreia motivarea sentinței ar fi suferită. Art. 425 C.p.c. invocat de apelant a fost respectat de instanța de fond în condițiile în care considerentele sentinței cuprind o expunere detaliată a nscrisurilor prezentate de părți în susținerea cererii și respectiv apărări.

În ce privește al doilea motiv de apel în care se face trimitere la art. 647 alin. 1 C.civ., este neavenită trimiterea la această dispoziție legală, cât timp nu ne aflăm în prezența unui drept de coproprietate.

Intimații arată că au un drept de proprietate exclusiv asupra terenului pe care apelantul-reclamant solicită să pătrundă și solicită accesul, dreptul de proprietate exclusiv derivând din înscrisurile depuse la instanța de fond anexate întâmpinării. Mai mult, chiar și reclamantul-apelant a atașat cererii de chemare în judecată extras de carte funciară care atestă dreptul exclusiv de proprietate al părților asupra terenului. Intimații au depus la instanța de fond extrasul de carte funciară pentru informare din 17.08.2015 și Anexa 1 care atestă același lucru, că au un drept de proprietate exclusiv cu privire la teren. Ceea ce îl nemulțumește pe apelantul-reclamant este că intimații și-au îngrădit terenul însă au depus la dosar autorizația de construire nr. 1180 din 28.09.2015 și procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. xxxxx din 18.04.2016, ca atare îngrădirea terenului proprietatea exclusivă a părților făcându-se legal. Apelantul invocă un act de vânzare-cumpărare din 24.11.1948, act care se referă la construcții iar nu și la teren. În acest act se face trimitere la existența unui gang însă, potrivit înscrisurilor depuse la dosar se observă că de la acel moment și până în prezent dreptul de proprietate cu privire la construcții s-a transmis succesiv separat pentru construcțiile învecinate. Mai mult, configurația imobilelor-construcții nu mai este aceeași.

În planul de situație atașat de reclamant este trecut de ex. ca proprietar nu reclamantul ci o altă persoană Tarca A___ iar în actul de vânzare din 1948 pe care-l invocă apare ca și cumpărător I___ F_____.

Nu este adevărată susținerea apelantului în sensul că dânsul a folosit în comun cu părții acest gang. În realitate, terenul pe care apelantul încearcă să obțină un drept de acces a fost și este proprietatea noastră exclusivă și, deși au tolerat uneori ca unii din chiriașii apelantului-reclamant să traverseze acest teren, aceasta nu înseamnă că au un drept de proprietate comun așa cum în mod greșit și în contradicție cu înscrisurile afirmă apelantul.

De în cuprinsul motivelor de apel, așa cum de altfel s-a procedat și la instanța de fond că apelantul formulează critici față de înscrisurile care au stat la baza intabulării dreptului de proprietate al părților, aceste critici, fiind neîntemeiate. La baza reconstituirii dreptului de proprietate al părților există act autentic și o hotărâre judecătorească. De altfel, criticile a apelantului sunt de natura aceluia care ar putea fi examinate într-un alt cadru procesual așa cum de altfel a reținut și instanța de fond.

Apelantul insistă în mod nejustificat în a afirma că art. 647 alin. 1 C.civ. care reglementează coproprietatea are aplicabilitate în cauză ignorând intabularea dreptului părților în cartea funciară, înscrierea în cartea funciară având ca efect opozabilitatea față de terț inclusiv față de apelant.

Apelantul încearcă să-și creeze drepturi în mod nejustificat cât timp imobilul proprietatea sa are ca limită la vest - calea publică cu două ieșiri. În acest context trimiterile pe care le face cu privire la așa-zisele îngrădiri ale dreptului său de proprietate nu sunt susținute de probele administrate. Dispoziția xxxxx din 24.11.2006 emisă de Primarul Mun. C_____ invocată de apelant nu are nicio mențiune referitoare la vreo suprafață de teren comună. Mențiunea din procesul-verbal invocat de apelant datat 26.05.2004 cu trimitere la suprafața curții alături de care se află o adăugire olografa neasumată prin semnătură și dată și mai mult neopozabilă nouă nu poate aduce atingere dreptului nostru exclusiv.

Intimații-pârâți arată că autorii acestora au dobândit prin act autentic imobilul, acest imobil compus din construcții și teren (așa cum a fost el individualizat prin sentința xxxxx/2010) fiind folosit de la dobândire (1974) și până în prezent în mod exclusiv .

În mod greșit apelantul afirmă că instanța de fond ar fi reținut că reclamantul are calitate de coproprietar. În nici un caz instanța nu a reținut calitatea de coproprietar. În considerente instanța de fond a arătat că fiecare parte invocă drepturi proprii însă evident atunci când a analizat cererea de chemare în judecată a avut în vedere conținutul înscrisurilor prezentate de părți în susținerea pretențiilor lor și pe cale de consecință a dat o hotărâre temeinică și legală neconstituind un drept de acces pe terenul proprietatea noastră exclusivă conform cărții funciare.

În faza apelului s-au depus: contractul de vânzare-cumpărare autentic nr.8363/1975, certificatul de moștenitor nr. 190/2014, autorizația nr.334/1975, memoriu tehnic, , certificate de moștenitor, dosarul de Legea 10/2001, ș.a.; a fost atașat dosarul nr. xxxxx/2004 al Judecătorei C _____ , împreună cu dosarele din cauzele de atac; a fost efectuată o expertiză pentru individualizarea imobilului în litigiu de expertul B ___ M ___ și de expertul asistent I _____ M _____.

Apelul va fi admis, pentru următoarele considerente:

În calea de atac devolutivă a apelului s-au administrat, așa cum s-a arătat, probe suplimentare; instanța de apel va reconsidera integral perspectiva de abordare a speței, ceea ce va conduce la reformarea sentinței apelate .

Această soluție de reformare se bazează pe analiza următoarelor coordonate fundamentale ale prezentei cauze civile și ale prezentei proceduri judiciare:

1) Dreptul de proprietate dedus judecării de apelantul reclamant:

Apelantul este beneficiarul dispoziției nr. xxxxx/24.11.2006, emisă de Primarul Municipiului Craiova în baza Legii nr. 10/2001, prin care i s-a aprobat restituirea în natură a imobilului situat în Craiova, _____ (V.I. Lenin nr.71), județul D _____, compus din teren în suprafață totală de 177,59 mp (suprafață construită – 122,89 mp; curte – 54,70 mp) și construcție compusă din 7 camere și 8 dependințe, în suprafață construită desfășurată de 343,36 mp și suprafață utilă de 245,26 mp, imobilul fiind identificat prin procesul-verbal privind starea de fapt a imobilului din 27.10.2006, parte integrantă a acestei dispoziții.

În procesul-verbal din 26.05.2004 este menționată suprafața teren curte de 54,70 mp, din care 6,30 din gangul de acces comun cu Unirii nr.51; la rubrica referitoare la vecinătățile și dimensiunile imobilului, este menționat, pe latura de nord, pe o lungime de 20,10 m, imobilul din _____.

Acest mod de individualizare nu este, din păcate atipic în practica unităților administrativ-teritoriale de aplicare a legislației reparatoresc, în care nu a existat o preocupare pentru o redare neechivocă a situației juridice a imobilelor ce au făcut obiectul restituirii în natură ; avem, așadar, și în acest caz, o individualizare deficitară , o situație juridică relativ echivocă , întrucât mențiunea referitoare la gang relevă doar afectarea, și nu situația juridică a bunului .

Măsura reparatorie a restituirii în natură trebuie să respecte situația juridică de la data preluării abuzive , pentru că nu se poate acorda un alt drept decât cel pe care l-a avut autorul în patrimoniul său la data deposedării ; în acest context, se impune a se lămurii printr-o stare de

indiviziune cu privire la gangul în litigiu, pe care reclamantul o deduce judecății și pe care pârâții o neagă .

Astfel, se reține că prin actul de vânzare autenticat sub nr.1295/1948 și transcris sub nr. 1706/9047/24 noiembrie 1948 al Tribunalului D____, Al V_____ i-a vândut lui F_____ I____, pentru prețul de 250.000 lei, imobilul situat în C_____, _____, care se compune a la parter din două prăvălii, iar la etaj, deasupra acestor prăvălii, un apartament compus din 4 camere, odaie de baie, bucătărie, cameră de servitori, în fundul curții două camere, iar sub prăvălie se află o pivniță comună. Învecinările acestui imobil erau următoarele: la răsărit proprietatea P_____, la mieznoapte imobilul cumpărat de I____ P_____, la apus _____ mieznoapte proprietatea Rachmil. În act se menționează că intrarea este prevăzută prin gangul caselor și este comună cu imobilul d-lui I____ P_____.

Prin actul de vânzare din 5 mai 1949, F_____ I____ îi vinde lui R____ O_____ imobilul teren și clădire situat în C_____, _____.

În notificarea formulată de apelant în baza Legii nr. 10/2001 (fila 131, dosar Tribunal) se arată că imobilul a fost proprietatea bunicului său R____ O_____, care a decedat la 20.11.1967, care l-a avut ca fiu pe R____ I____ M_____, decedat la data de 28.08.1993, tatăl apelantului; se mai arată că imobilul a fost naționalizat în baza Decretului nr. 92/1950.

Din adresa nr. xxxxx/31.10.1990 a IJGCL D____ (fila 151, dosar Tribunal) rezultă că autorul apelantului reclamant, R____ O_____, a figurat cu imobilul situat în _____ în tabelul anexă la Decretul de naționalizare nr. 92/1950 ; la fila 8 vol.2 există și procesul-verbal de preluare a acestui imobil, întocmit de reprezentanții comisiei de naționalizare la data de 26 iunie 1953 .

Aceste aspecte au fost avute în mod evident de autoritatea administrativă abilitată să aplice dispozițiile Legii nr.10/2001, chiar dacă în dispoziția de restituire în natură nu se motivează soluția și nu se individualizează în mod corespunzător imobilul ; referatul întocmit în cadrul procedurii administrative (fila 87) nu conține elemente suplimentare, așa încât calificarea regimului juridic al gangului de acces a ajuns obiectul unei dispute judiciare.

2) Situația juridică a imobilului stăpânit de intimații pârâți:

Prin sentința civilă nr. 93/17.10.1974, pronunțată de Tribunalul Județean Argeș în dosarul nr.117/1974 , s-a admis acțiunea de partaj formulată de reclamanta P_____ N____ împotriva pârâților din acel dosar și i s-a atribuit acestei reclamante imobilul situat în C_____, _____ din casă și teren loc de casă în suprafață de 97,2 mp

Acest dosar a avut ca obiect succesiunea defunctului P_____ M. I____, decedat la 13.12.1969, vecinul de la nord, menționat ca atare în actul de vânzare din 1948.

P_____ N_____ a decedat la data de 17.12.1974, succesiunea sa fiind dezbătută în cadrul procedurii notariale, finalizată prin certificatul de moștenitor nr. 888/1975 (fila 73), în masa sa succesorală intrând imobilul clădit situat în C_____, _____, compus din teren loc de casă în suprafață de 97,20 mp, pe care se află o casă de cărămidă , cu parter și etaj, imobilul fiind dobândit de defunctă prin sentința civilă de partaj nr.95/17.10.1974.

Moștenitoarea acestei defuncte a fost R____ M_____, în calitate de soră și de legatară universală.

Din certificatul de la fila 76 , vol. II rezultă că R___ M___ figur a cu teren în suprafață de 114 mp în C_____, _____ în anul 1975 în evidențele fis cale ale Municipiului C_____.

La f ila 77, vol. II există autorizația de înstrăinare nr.334/4.10.1975 eliberată lui R___ M___ , în care se menționează că terenul aferent construcției ce urma a se înstrăina către Ș____ G_____, teren în suprafață de 100 mp , va trece în proprietatea statului, în baza art.30 din Legea nr. 58/1974.

Prin contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 8363/23.10.1975 (fila 78) , vânzătoarea R___ M___ a înstrăinat construcția situată în C_____, _____ cumpărătorului Ș____ G_____, căsătorit cu Ș____ D_____, terenul aferent în suprafață de 100 mp trecând în proprietatea statului în baza art. 30 din Legea nr.58/1974.

Prin Ordinul Prefectului Județului D___ nr.129/16.07.2002 s-a constituit dreptul de proprietate în favoarea lui Ș____ G_____ și Ș____ D_____ asupra suprafeței de 100 mp situată în C_____, _____, în baza art.36 alin.3 din Legea nr.18/1991, republicată.

Prin sentința civilă nr . xxxxx/23.06.2010 pronunțată de Judecătoria C_____ în dosarul nr. XXXXXXXXXXXXXXX s-a admis acțiunea precizată formulată de reclamantii Ș____ G_____ și Ș____ D_____ împotriva pârâtului Municipiul C_____ prin Primar și s-a constatat dreptul de proprietate al reclamantilor, drept dobândit prin uzucapiune , asupra suprafeței de teren de 14 mp, situat în C_____, _____, jud. D_____, ce face parte integrantă din suprafața totală de 114 mp, teren individualizat prin raportul de expertiză întocmit în cauză.

Prin decizia civilă nr. 451/28.02.2011 a Tribunalului D___ a fost respins ca nefondat recursul declarat de pârâtul Municipiul C_____ prin Primar împotriva acestei sentințe .

Prin contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. 3929/16.11.2011 (fila 88 , vol.II) Ș____ Gh eorge și Ș____ Di dina le-au înstrăinat fiului și nuroii lor , Ș____ C_____ și Ș____ T_____ un teren indiviz de 72 mp din suprafața totală de 114 mp cu numărul cadastral xxxxxx, înscris în cartea funciară xxxxxx C_____, și o parte din construcția cu beci, parter și etaj, ce a făcut anterior obiectul unui act de dezmembrare.

Certificatul de moștenitor nr.190/27.11.2014 atestă dezbaterea succesiunii lui Ș____ G_____, decedat la 1.09.2014, avându-i ca moștenitori legali pe descendenții de gradul I Ș____ C_____ și V____ M____; din masa succesorală rămasă de pe urma acestuia face parte cota de 1/2 din imobilul situat în C_____, _____ (fost nr.51) , compus din suprafața indiviză de teren de 42 mp și din spațiul comercial aflat la parterul construcției rezultate în urma actului de dezmembrare .

Prin actul de partaj voluntar autentificat sub nr. 2495/27.11.2014 BNP Z____ A_____, imobilul compus din terenul indiviz de 42 mp și din spațiul comercial situat pe Calea Unirii nr.27 a fost inclus în lotul moștenitoareii V____ M_____.

3)Dezlegarea în fapt și în drept a cauzei .

3.1) Gangul ce asigură accesul la imobilul proprietatea reclamantului și la proprietatea părților – nr.27 și 29 din Calea Unirii a fost *individualizat* prin expertiza efectuată în faza apelului, iar experții au arătat că nu s-a modificat în timp configurația celor două imobile și că gangul respectiv asigură accesul înspre acestea.

Situația juridică a acestui teren de 14,62 mp este o chestiune litigioasă supusă prezentelor dezbateri judiciare .

Reclamantul susține că acesta face obiectul unei stări de indiviziune.

Pârâții susțin că acesta face obiectul dreptului lor de proprietate exclusivă.

3.2) Efectele sentinței civile nr. xxxxx/23.06.2010 a Judecătorei C _____, menținută prin decizia civilă nr. 451/28.02.2011 a Tribunalului D _____.

Această hotărâre judecătorească îi este *inopozabilă* apelantului reclamant.

Inopozabilitatea efectelor unei hotărâri judecătorești este reversul principiului relativității efectelor hotărârii judecătorești, acesta fiind, la rândul său, transpunerea în plan procesual a unuiu dintre principiile pilonale ale dreptului sub stanțial civil – " res inter alios acta aliis neque nocere, neque prodesse potest " .

Prin urmare, apelantului reclamant nu îi este opozabilă hotărârea prin care se constată dreptul de proprietate dobândit prin uzucapiune asupra imobilului în litigiu de Ș _____ G _____ și Ș _____ D _____ în cadrul unei proceduri judiciare purtate în contradictoriu cu Municipiul C _____ prin Primar.

Modul în care a fost comentată soluția dată în această procedură judiciară de apărătorul apelantului a determinat reducerea onorariului din apel , având în vedere abuzul de drept procesual săvârșit de acesta, sfidarea instanței, insinuarea făcută, nedemnă cu profesia de avocat , imputarea situației litigioase instanței de judecată – toate acestea în contextul în care acest aspect legat de opozabilitate/inopozabilitate nu implică o mare filosofie de gândire juridică, o mare profunzime ori o mare subtilitate, ci ține de abec -ul dreptului.

Ca urmare soluționată prin sentința civilă nr. xxxxx/2010 a urmat un tipar jurisprudențial ce reglat neconcordanțele dintre actele de aplicare a legislației reparatorii și suprafețele reale, rezultate din măsurători , neconcordanțe ce aveau drept cauză existența unor impedimente în exercitarea corespunzătoare a atributelor dreptului de proprietate . Mai exact, în actele de constituire a dreptului de proprietate (ordine ale prefectului) erau trecute suprafețele de teren preluate din actele de atribuire în folosință emise în perioada 1974-1989 , iar acestea nu aveau, aproape niciodată, un corespondent în realitatea fizică, din teren. Această neconcordanță dintre realitatea scriptică și cea fizică a dus la promovarea unor acțiuni de acest tip, prin care s-a tranșat situația juridică incertă a unor terenuri ce aveau afecțarea de teren aferent construcției dobândite în proprietate sub imperiul Legii nr .58/1974.

La începutul anului 2010, soluția de constatare a dobândirii dreptului de proprietate prin uzucapiune pentru terenul aferent construcției , în contextul în care ordinul prefectului a fost emis doar pe baza unor evidențe scriptice și nu cuprinde terenul aferent în integralitatea sa, a fost adoptată cu majoritatea de voturi a judecătorilor Secției Civile din cadrul Tribunalului D _____ în una din ședințele de practică ale acestei secții.

Intimații au prins acest culoar jurisprudential , creat pentru remedierea unor neajunsuri decurgând din aplicarea legislației reparatorii, și s-au judecat în contradicție cu M unicipiul C_____ pentru constatarea unui drept de proprietate dobândit prin uzucapiune.

Se presupune că un avocat din Baroul D___ cunoaște jurisprudența Tribunalului .

De asemenea, un profesionist al dreptului de bună-credință ar trebui să observe toate circumstanțele unei proceduri judiciare: pârâtul nu a formulat întâmpinare în dosarul finalizat prin sentința civilă nr.xxxxx/2010, considerentele sentinței reflectă adevărul judiciar reținut de instanță în acea cauză (a se vedea considerentele sentinței), pârâtul a declarat calea de atac , recursul, expunând motive de ordin generic legate de uzucapiune, *fără a exhiba și fără a deduce judecății un alt adevăr* decât adevărul expus în considerente, fără a arăta că terenul a făcut obiectul aplicării Le gii nr.10/2001 ; instanța de recurs examinează calea de atac în limita criticilor formulate, în conformitate cu principiul disponibilității (ABC-ul dreptului procesual civil) .

3.3) Situația juridică a gangului de acces .

Actele depuse la dosar nu conțin vre o mențiune clară și neechivocă a acestei situații juridice.

Dispoziția nr. xxxxx/2006 a Primarului Municipiului C_____, corelată cu procesul-verbal din 26.05.2004 , duce implicit la ideea de stare de indiviziune (54,70 mp, din care 6,30 mp din gangul de acces comun cu Unirii 51), dar nu determină integral obiectul stării de indiviziune și nici nu folosește terminologia juridică adecvată.

Aceeași este situația și în actul din 1948, dat fiind că în sistemul de publicitate imobiliară personală actele nu au fost redactate, în multe cazuri, cu prea mare acuratețe și rigoare juridică.

Folosirea sintagmei de " intrare comună " nu se pliază, însă, pe o altă situație juridică decât aceea a indiviziunii, mai precis, a unei stări de coproprietate , ai cărei titulari sunt cei doi proprietari ai imobilelor învecinate.

În același timp, nu s-a dovedit că autorul P ielmuș Ion ar fi fost proprietarul exclusiv al terenului în litigiu, teren care să fi fost grevat de o servitute de trecere în favoarea imobilului restituit în natură ape l antului.

Prin urmare, gangul de acces, care asigură accesul înspre ambele imobile, a făcut și face obiectul *un ei stări de coproprietate forțată și perpetuă* , conform art. 646 pct.2 C.civ., întrucât nu are o individualitate de sine-stătătoare , ci este accesoriu imobilelor pe care le deservește, și nu poate avea o altă soartă juridică decât cea a imobilelor a căror utilitate economico-socială o asigură .

3.4) Rezolvarea juridică ce se impune .

Este un fapt necontestat că pârâții folosesc în mod exclusiv gangul în litigiu, blocând accesul reclamantului la acesta.

Prin aceasta, pârâții îngădesc exercițiul dreptului de folosință al reclamantului, ca prerogativă a dreptului de proprietate .

Acțiunea reclamantului este întemeiată, fiind incidente dispozițiile art.647 C.civ.- " fiecare coproprietar poate exercita folosința bunului comun, cu condiția să respecte destinația acestuia și

să permită exercitarea folosinței de către ceilalți coproprietari " – și art.639 teza a II-a C.civ., care permite rezolvarea litigiilor legate de folosirea proprietății comune de instanța de judecată.

4)Cheltuielile de judecată; abuzul de drept procesual al apărătorului apelantului.

Asistența juridică a fost realizată în condiții de colaborare colegială între un avocat din Baroul București și un avocat din Baroul D___; actele de procedură scrise, care au determinat investirea instanței, au fost efectuate de avocatul din Baroul București; susținerea cauzei la termenele acordate și actele de procedură orale au fost efectuate de avocatul din Baroul D olj.

Actul de investire a instanței este corespunzător, acesta fiind întocmit de avocatul din Baroul București; situația de fapt nu a fost prezentată exhaustiv, însă aceasta este ceva firesc, întrucât avocatul nu poate decât să înfățișeze și să transpună juridic situația pe care i-o prezintă partea, dându-i o abordare conformă cu normele dreptului pozitiv; răspunsul la întâmpinare, redactat tot de avocatul din Baroul București, este adecvat și conturează într-o manieră rezonabilă apărarea, după ce părții și-au prezentat propria lor versiune cu privire la starea de fapt și de drept dedusă judecării.

Derularea procedurii, conduita judiciară a judecătorilor din acest dosar pot constitui o speță destul de interesantă în materie de etică și deontologie profesională, aptă să fie prezentată și discutată atât la seminarele INM, pentru viitorii judecători (pentru exemplul de imparțialitate și echilibru pe care instanța l-a oferit), dar și la seminarele de formare a avocaților, ca exemplu de încălcarea standardelor etice și profesionale, în raport de misiunea socială a avocatului în colectivitate.

Potrivit art. 451 alin.2 C.proc.civ., " instanța poate, chiar și din oficiu, să reducă motivat partea din cheltuielile de judecată reprezentând onorariul avocaților, atunci când acesta este vădit dispărut în raport cu valoarea sau complexitatea cauzei ori cu activitatea desfășurată de avocat, ținând seama și de circumstanțele cauzei ".

Concluziile orale puse la termenul din 22 mai 2019 în fața instanței, în ședință publică, constituie un abuz de drept procesual, maniera în care s-au formulat aceste concluzii conducând la o încălcare a normei imperative conținute de **art.23 C.proc.civ., referitoare la respectul cuvenit justiției**. A existat un abuz de drept, în contextul în care pledoaria finală a avocatului fiind expresia dreptului la apărare, garantat de art.13 C.proc.civ. și de art. Constituție, scopul și finalitatea acestui act de procedură orală au fost deturdate de doamna avocat din Baroul D olj, modul în care a pus problema fiind insidios și insinuant, vădit tendențios, imputându-se crearea prezentei situații litigioase (pentru care s-au perceput onorarii avocațiale consistente, mult mai consistente decât cele practicate în mod obișnuit de membrii Baroului D___), membrilor completului de judecată. Practic, concluziile formulate au extins ideea de culpă procesuală asupra judecătorilor din dosar (!!!), fiind de apreciat, totuși, faptul că doamna avocat s-a oprit aici, și nu a solicitat cheltuieli de judecată de la judecătorii din apel, în fața cărora punea concluzii, pentru a se găsi o cale mai lesnicioasă de antrenare a răspunderii materiale a magistraților (procedura reglementată de dreptul în vigoare fiind încă destul de greoaie).

Retorica avocațială este una de persuasiune judiciară, încă de pe vremea lui M___ Tullius Cicero, cel mai ilustru avocat al tuturor timpurilor. Scopul pledoariei este persuasiunea, pe baza argumentelor de logică juridică, susținerea profesională și profesionistă a cauzei persoanelor pe care avocatul o apără; deturnarea acestui scop, răfuiala cu magistrații pentru un motiv închipuit, imputarea situației litigioase, punerea în discuție a calității actului de justiție pe care aceștia l-au

realizat, în dosarul respectiv sau într-un alt dosar, constituie o deturnare a dreptului la apărare, un abuz de drept procesual. În mod analog, o abordare a judecătorului cauzei prin care i s-ar imputa avocatului din dosar abordarea profesională dintr-o altă cauză, într-un mod care să lezeze demnitatea acestuia, într-un context care ar excede cadrul firesc al dezbaterilor din dosar, ar constitui pentru magistrat abatere disciplinară și o încălcare a codului deontologic.

Sfidarea instanței de către avocat în cadrul unei proceduri judiciare este de netolerat în ordinea juridică a lumii civilizate. O atitudine care insinuează disprețul profesional neagă rolul justiției în lumea civilizată și evoluată, dincolo de faptul că îl descalifică pe cel care o exhibă.

În concret, la termenul din 21.06.2017, apelantul, prin avocat, a formulat o cerere de recuzare a completului, ce a fost respinsă, în condiții procedurale. Această cerere, așa cum este firesc, nu avut nicio reper cu privire asupra situației apelantului în proces, situație observabilă atât la nivelul bunului simț comun, cât și pentru oricine ar dori să verifice conduita profesională a magistraților din acest dosar – încheierile de ședință și înregistrările ședințelor de judecată.

Potrivit Principiilor de la Bangalore, judecătorul unei cauze trebuie să aibă mintea deschisă, să fie receptiv la argumentele prezentate de părți și să acționeze fără idei preconcepute. Dacă aceste deziderate nu sunt îndeplinite, justiția nu este ceea ce trebuie să fie, iar misiunea socială a judecătorului este denaturată. Potrivit aceluiași Principii, judecătorul nu trebuie să fie sensibil dacă s-a formulat o cerere de recuzare împotriva sa, standardele etice ale profesiei sale impunându-i să rămână imparțial și după un asemenea incident procesual.

Potrivit jurisprudenței CEDO, judecătorul nu trebuie doar să facă justiție, ci și să arate că face justiție; asta înseamnă că prestația sa în sala de judecată trebuie să inducă sentimentul și percepția de echidistanță și imparțialitate oricărui observator cu bun simț și de bună credință; la nivelul mesajului subliminal al conduitei sale în procedurile judiciare, el trebuie să arate că este integru, vertical și corect.

Dincolo de evaluările interne ale magistraților, din cadrul sistemului judiciar, conduita profesională a judecătorului este supusă, în mod inevitabil, în cursul carierei sale, evaluării pe care o face un alt corp profesional de profesioniști ai dreptului, cel al avocaților (sistemul judiciar este supus evaluării unui sistem mai cuprinzător, sistemul social). Judecătorul nu se poate comporta arbitrar în sala de ședință și nu poate da hotărâri arbitrare, pentru că el are, conform paradigmei conceptualizate de gândirea iluministă, doar exercițiul unei părți din puterea socială, care nu îi aparține și care îi este delegată de corpul social. Avocatura și magistratura sunt profesii vocaționale și au, fiecare, misiunea sa socială. Nu doar judecătorul trebuie să fie obiectiv și de bună-credință, ci și avocatul care evaluează prestația judecătorului, în forul său interior și prin mesajul transmis în agora, în spațiul public, indiferent de rezultatul procedurii judiciare (pentru că în pretoriu, în sala de ședință, obligația de a respecta justiția și instanța este imperativă). Dreptul și justiția nu pot fi făcute fără rațiune, valori și principii, iar un om care le posedă va fi capabil de obiectivitate; obiectivitatea cu care avocatul evaluează prestația judecătorului este un simptom care poate vădi sănătatea mentală și standardele de moralitate ale corpului social.

Are și corpul profesional al avocaților norme deontologice, concretizate în hotărârile UNBR.

Așadar, în cauza de față, pentru orice practician al dreptului era evident că părțile din dosar beneficiază de garanțiile de imparțialitate cerute de CEDO, fiind evidente stăruința instanței în

aflarea adevărului și în lămurirea aspectelor cauzei (se pot verifica actele de procedură, se pot asculta înregistrările, care conțin dezbaterile din dosar) .

Interacțiunea dintre avocat și judecător nu poate fi decât una bazată pe respect reciproc, ca între două persoane cu vocație culturală și principii de viață, cu standarde etice apte să configureze două corpuri profesionale de elită în cadrul societății. Judecătorul nu își poate realiza misiunea fără avocații care îi prezintă argumentele adecvate, și nici avocatul nu și-o poate îndeplini pe a sa în lipsa unui judecător care se dovedește independent și imparțial, căruia îi datorează respect atunci când i se adresează.

Avocatul, ca intelectual și ca profesionist al dreptului, ar trebui să înțeleagă nu numai mecanismele specifice sistemului judiciar, ci și starea societății în care profesionează, să aibă parametri adecvați de comunicare cu clientul, în raport de gradul de instruire și de înțelegere a acestuia, pentru că și poziția avocatului față de client trebuie să fie una de autoritate profesională, nu de executare ori de exhibare a unor stări negative ale acestuia .

Așadar, ședințele de judecată se înregistrează; înregistrările audio pot fi puse la dispoziția oricărei persoane sau autorități care are abilitatea legală de a le solicita. În mediul juridic românesc există și ideea lansată de un magistrat de la o altă instanță, potrivit căreia ședințele de judecată ar putea fi transmise online, pentru responsabilizarea judecătorilor. Ideea nu este de lepădat, deoarece ar duce la responsabilizarea tuturor participanților la actul de justiție, și s-ar putea observa și mimica acestor participanți, spre exemplu cazul unui avocat care își dă ochii peste cap la multe din interpelările instanței (legate de problematica dosarului) sau la susținerile în fapt și în drept ale adversarului procesual.

Așa cum s-a arătat la punctul 3.2, hotărârea învinovățită cu "duritate" de doamna avocat cu ocazia concluziilor orale se încadrează într-un tipar jurisprudențial pe care un practician al dreptului din Baroul D___ ar trebui să-l cunoască; principiul disponibilității, de asemenea, principiul relativității efectelor hotărârilor judecătorești, transpunerea în plan procesual a vechiului principiu de drept roman "res inter alios acta" nu sunt chestiuni de mare subtilitate, care să suscite dezbateri dramatice, ci chestiuni care țin de alfabetizarea celor interesați de dreptul civil și procesual civil.

Buna - credință profesională impune avocatului să nu îi inoculeze clientului ideea că o hotărâre judecătorească este o dumă profesională a unor judecători, atunci când nu este cazul, ci să aibă cu acesta o comunicare profesională onestă și adecvată, să-i explice contextul istoric, social și jurisprudențial (spețe ca acestea nu sunt întâlnite în orice ordine juridică, nu în țările în care lucrurile sunt așezate și în care societatea nu a suportat traumele unei perioade istorice totalitare; aceste spețe țin de factorul cultural-social, de aplicarea legislației reparatorii, de convulsiile social-juridice ale colțului nostru de Europă); avocatul nu poate submina prestigiul justiției la care clientul său apelează pentru recunoașterea dreptului său într-o situație în care tocmai rolul său social, de profesionist al dreptului este exercitat o profesie liberală, îi impune să îi comunice onest clientului care sunt datele problemei; se presupune că avocatul are comprehensiunea speței, a situațiilor jurisprudențiale anterioare, a limitelor judecătorești într-un proces civil, a modului în care se derulează o procedură judiciară la care participă; aceste chestiuni se pare că nu au fost aduse la cunoștința cetățeanului R___ C___, doamna avocat din Baroul D___ rămânând cramponată psiho-intelectual, de motivele din cererea de recuzare (fără ca instanța să mai aibă vreo idee reziduală legată de aceasta din momentul discutării probatoriilor până la momentul

verdictului), în momentul pledoariei finale, după ce în dosar se făcuse și expertiză pentru individualizarea terenului.

Concluziile finale puse de apărătorul apelantului la termenul din 22 mai 2019 s-au derulat între minutele 33.28-43.40 ale ședinței de judecată.

În minutul 39 doamna avocat face referire, cu o tonalitate acce n tuată, într-o manieră insinuantă , la modul în care a fost.. . obținută hotărârea judecătorească pr i vind uzucapiunea de intimații pârâți ; este întreruptă într-o manieră elegantă de președintele completului, care îi atrage atenția (în aplicarea art.23 alin.2 C.proc.civ.) asupra chestiunii ; doamna avocat a firmă ritos și tăios : " vă rog să mă lăsați să pun concluzii, că nu cer termen pentru concluzii scrise "; afirmă, așadar, că nu vrea să muncească pentru clientul său, în contul onorariului substanțial perceput, sau sugerează că nu e cazul să se străduiasc ă mai mult, în fața unor astfel de judecători .

De asemenea, înregistrarea audio reflectă modul total ireverentios, insolent, arogant și a rț ăgos (neexistând în r egistrări video, nu se pot reda și reacțiile unor avocați aflați în sală, colegi ai doamnei avoc at) în care doamna avocat afirmă că e nevoie " să fie atenție " atunci când se analizează cauza ; desigur că abordarea este și stupidă și ilară, chiar dacă intenția doamnei avocat a fost doar aceea de a sfida instanța .

În minutul 40.24 doamna avocat se refer ă iar, în aceeași manieră, la hotărârea incriminată, care ar constitui ... punctul nevralgic al dosarului. Reaua-credință cu care s-au pus concluzii este vădită, deoarece o hotărâre inopozabilă apelantului (abc -ul dreptului civil) nu are cum să fie un punct nevralgic .

În minutul 42.43 doamna avocat reia o idee și subliniază , în aceeași manieră incalificabilă pentru un avocat care pune concluzii în fața instanței, că tocmai arăta asta atunci când... a fost întreruptă. Tribunalul arată că instanța are toată legitimitatea să într e rupă pe cineva care d era pează verbal, să sancționeze acest derapaj, pentru că altfel justiția nu ar mai fi justiție, ci o dispută în fața blocului sau pe stradă, în care fiecare poate să spună tot ce îi trece prin cap. D esigur, în fa za recursului se pot aduce argumente contrare acestei teze , cât de multe și de remarcabile se poate.

La finalul pledoariei afirmă că sper ă ca apelul să fie admis, cu o intonație încărcată de aroganță și dispreț .

Așa cum s-a arătat, în cadrul unor eventuale seminare de etică și deontologie profesională, atât pentru avocați, cât și pentru judecători, se vor putea observa modul exemplar în care a abordat speța (conduita procesuală ce reclamă garanții procesual-funcționale de independență și imparțialitate) completul de judecată, cu respectarea Codului deontologic al magistraților și a Principiilor de la Bangalore, și modul în care s-a comportat doamna avocat din B aroul D olj . Ireverențiozitatea , insolența cu care s-a adresat completului po t constitui caz de studiu al etic ii profesionale în Baroul D ___ și în alte barouri din țară.

Pe înregistrare se poate auzi și modul în care a pus concluzii adversarul procesual , atitudinea reverențioasă, a unei persoane manierate și educate; același lucru se poate spune și despre ceila lți avocați din Baroul D ___ din ședința respectivă; derapajele de conduită ale avocaților în privința art . 23 C.proc.civ. sunt extrem de rare, concluziile doamnei avocat care l-a reprezentat pe justițiabilul R ___ fiind un caz singular , ce a reclamat o analiză pe măsură.

Puterea judecătorească este, în primul rând, cea a logosului și a spiritului, și de aceea prima dimensiune este juridică (rostirea dreptului), imperium, puterea propriu-zisă, fiind o dimensiune subsecventă primeia. Mîntuie omenească poate fi sau nu un receptacul potrivit pentru acest caz de încălcare a misiunii și rolului avocatului în societate (poate doar avocatul din București, dacă este animat de bună-credință, îi va putea explica clientului, în funcție de nivelul său de instruire, datele problemei), instanța urmând a aplica doar o dispoziție procedurală seacă ce are prea puține valențe sancționatorii pentru avocatul care nu are forța și crezul logosului rostite în fața judecătorească. Logosul schimbă, din când în când, realitatea, iar justiția, chiar dacă nu poate schimba caracterul, poate schimba, cel puțin, comportamente; așa fiind, doamna avocat va fi nevoită de circumstanțe să-și schimbe radical comportamentul, în eventualitatea în care se va declara recurs, și să-și cenzureze fiecare cuvînt, atunci când se va prezenta în fața instanței superioare și va fi privită și ascultată de trei purtători de robe cu bavetă mov, așa încât această analiză servește ideii de justiție, indiferent de rezultatul procedurii.

În baza art.480 alin.2 C.proc.civ., apelul va fi admis, iar sentința apelată va fi schimbată în totalitate, în sensul admiterii acțiunii.

Vor fi obligate părțile să-i permită reclamantului accesul spre imobilul proprietatea sa, situat în C_____, _____ (fost nr.53), județul D_____, pe suprafața de teren de 14,62 mp, având destinația de gang de acces comun, suprafața individualizată prin punctele 17-18-19-3-2-1-17 pe schița anexă atașată de expertul B____M____ la răspunsul la obiecțiuni, aflată la fila nr.116 în volumul II din dosarul Tribunalului, schița ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

În baza art.453 alin.1, cu aplicarea art.451 alin.2 C.proc.civ.în faza apelului, pentru jumătate din onorariul de avocat din această etapă, intimații vor fi obligați în solidar către apelant la plata cheltuielii lor de judecată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII

DECIDE:

Admite apelul formulat de apelantul reclamant R____ C_____, cu domiciliul în București, _____, Cod poștal xxxxxx, CNP xxxxxxxxxxxx 15 și cu domiciliul procesual ales la Cabinet de avocat P____ A____ C_____, cu sediul în București, _____, _____, sector 3, împotriva sentinței civile nr. xxxxx din 28 noiembrie 2016 pronunțată de Judecătoria C_____, în dosarul nr. XXXXXXXXXXXXXXXX, în contradictoriu cu intimații părți Ș____ C_____, cu domiciliul în C_____, _____, 8, _____, _____, CNP xxxxxxxxxxxxxxxx, Ș____ T_____, cu domiciliul în mun. C_____, _____, nr.8, _____, CNP

xxxxxxxxxxxxx și V ____ M ____ , domiciliata în C _____, b d. Oltenia, nr. 87,
_____, _____, CNP xxxxxxxxxxxxx .

Schimbă în tot sentința civilă apelată, în sensul că admite acțiunea .

Obligă părții să-i permită reclamantului accesul spre imobilul proprietatea sa, situat în C _____,
_____ (fost nr.53), județul D____, pe suprafața de teren de 14,62 mp, având
destinația de gang de acces comun, suprafață individualizată prin punctele 17-18-19-3-2-1-17 pe
schița anexă atașată de expertul B__ M____ la răspunsul la obiecțiuni, aflată la fila nr.116 în
volumul II din dosarul Tribunalului, schiță ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Obligă părții în solidar să-i achite reclamantului următoarele sume, cu titlul de cheltuieli de
judecată:

-20 lei taxă de timbru și 1200 euro onorariu de avocat, cheltuieli efectuate la prima instanță;

-1020 lei, taxă de timbru și onorariu expert, 476 euro și 1130,5 lei, acestea din urmă rep
rezentând onorariu de avocat, redus la 1/2, în conformitate cu art.451 alin.2 C.proc.civ.,
cheltuieli efectuate în faza apelului.

Cu recurs în termen de 30 de zile de la comunicare, recurs ce se va depune la Tribunalul D____.

Pronunțată , azi 10 iunie 2019, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei.

Președinte,

D ____ F ____ S ____

Judecător,

S ____ L ____ Mari ____

Grefier,

E ____ B ____

Red.jud.S.L.Mari ____

Tehnored.F.M. /6 ex.

Jud.fond. T.G.C ____

Acest document este preluat și procesat de o aplicație realizată gratuit de [Wolters Kluwer Romania](#) pentru [Fundatia RoLII](#).

Conținutul său poate fi preluat și utilizat cu citarea sursei: www.rolii.ro